

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De Timoris Dei natura, conditionibus, & fundamentis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

vt liberè & audacter dicere possint cū
Phil. 4. Apostolo : *Omnia possum in eo qui me*
Rom. 8. confortat. *Si Deus pro nobis, qui contra*
Iob. 17. nos. Et cū D. Iob : *Pone me iuxta te,*
& cuiusuis manus pugnet contra me! Cum
Marc. 9. 22 ipsa Veritas disertè asserat : *Si potes cre-*
Serm. 35. dere, *omnia possibilis sunt credenti.* in qua
in Cant. verba D. Bernardus : *Quidni omnia pos-*
sibilia sint innitenti super eum qui omnia
potest? Zelus proficiendi in filiali fi-
 ducia.

V. De Timoris Dei natura, conditionibus & fundamentis.

I. **E**Xpende quanti æstimandus sit
 Timor Dei, horrorem cuiusvis
 peccati homini incutiens, ne tempo-
 ralem aut æternam pœnam incurrat :
 ne hæreditatem promissam perdat, &
 ne offensam Creatoris incurrat. Qui
 quadruplex est, *Servilis; Mercenarius,*
Initialis, Filialis. Quorum vnus altero
 perfectior. *Servilis* horret pœnam à
 Deo peccatoribus constitutam, *Mer-*
cenarius amissionem expectatæ mer-
 cedis : *Initialis* partim offensionem
 Dei, partim pœnam, & mercedis ia-
 cturam. *Filialis* solam Dei offensionem,
 qui postremus perfectus est, proma-
 nans

nans ex perfecta charitate, longeque alijs præferendus. Quanto proinde studio ad huius casti. & filialis Timoris Dei fastigium illi erit contendendum, qui cætui electorum filiorum Dei, quorum hic timor est proprius, se sperat annumerandum? Quantum reputandum beneficium Spiritus huius sancti timoris Domini, qui super Christum, aliosque Electos requieuit, præ tot alijs filijs perditionis repleti? Gratitude pro dono Timoris Dei, & feruor in eo proficiendi.

II. Quas condiciones hic filialis Timor ad sui perfectionem requirat. 1. Vt *Purus sit*, seu vt ex corde puro procedens, in Deum, propter Deum infinito reuerentiali timore dignissimum tendat, atque à peccato deterreat, non ob horrorem pœnæ, nec ob spera mercedis, sed ob merum diuinæ offensæ. 2. Vt *Magnus sit*, quoad extensionem, intensiorem, durationem, seu vt impellat ad omnia, quæ Deo displicent, parua & magna sollicitè fugienda: atque ad omnia, quæ illi placeant, promptè amplectenda & perfectè exequenda: & quidem cum eximio zelo minimas etiam offensionulas diuinæ Maiestatis studiosè euitandi,

omnesque eidem quam accuratissime gratificandi occasiones alacriter arripendi: idque tota vita cum indefatigabili studio, & infatigabili desiderio, iuxta illud: *Qui timer Dominum nihil negligit.* 3. Ut fortis sit, seu ut constans inuictusque inter quosuis mundi alligentis, carnis blandientis, diaboli seducenti perseveret insultus, ut vere de illo dici possit: *Timor Domini sanctus permanens in seculum seculi.* Et: *qui timet Dominum nihil trepidabit, & non pauebit, quoniam ipse est spes eius.* Quam pretiosus talis timor Domini est thesaurus, quanto proinde studio querendus? Zelus eximij profectus in casto timore Domini.

III. Quæ sint fundamenta huius divini timoris, nimirum: *Quadruplex abyssus* 1. *In finita iustitia Dei* in vindicandis, vel in hac, vel in altera vita omnibus & singulis, magnis & parvis, occultis & manifestis singulorum hominum peccatis, nisi debita poenitentia & satisfactione expientur. 2. *In cruciatibus iudiciorum Dei*, inspicientis omnes vias hominum, gressus & vestigia pedum di numerantis, coram quo iustitiae nostrae sæpe sunt sicut pannus menstruatus, ita ut nemo sciat, vtrum

amore

amore, an odio dignus sit. 3. *Ineffabili Eccl. 9.*

poenarum damni & sensus, quæ vel per
vnum lethale peccatum in momento
perpetratum tam temerè & facilè ab
insipientibus filijs Adæ incuriuntur.

4. *Incomprehensibilis Maiestatis & excel-* *Psalm. 2.*

lencia Dei, quæ omnes perfectiones,
ob quas creaturis solet timor, reue-
rentia, veneratio & submissio exhibe-
ri, vt sunt potentia, sapientia, magnificen-
tia, eminentissimè in se continet. Quis

has abyssos intuens, non satagat serui-
re Domino in timore, & exultare ei

cum tremore, secum illud D. Iobi re- *Iob. 4.*

putans, profundeque perscrutans:

Nunquid homo, Dei comparatione iustifi-

cabitur? Ecce qui seruiunt ei, non sunt sta-

biles, & in Angelis suis reperit prauitatē,

quanto magis hi, qui habitant domos lute-

as, qui terrenum habent fundamentum, *Iob. 15.*

consumuntur quasi à tineis? & Ecce inter

sanctos eius nemo immutabilis, & coeli non

sunt mundi in conspectu eius: quanto

magis abominabilis & inuti-

lus homo, qui bibit qua-

si aquam ini-

quitatem?

(?)

Da